

ประกาศพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติสำรวจการกักตุนโคกภันท์ พ.ศ. ๒๔๙๗
ในเขตท้องที่จังหวัดชัยนาท

เรื่อง การแจ้งปริมาณและสถานที่เก็บโคกภันท์ และห้ามการยกย้ายโคกภันท์ออกจากสถานที่เก็บ
หรือเปลี่ยนแปลงสภาพของโคกภันท์

โดยที่พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตสำรวจการกักตุนโคกภันท์ พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้กำหนดให้
ท้องที่ทั่วราชอาณาจักรเป็นเขตสำรวจการกักตุนโคกภันท์ตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติสำรวจ
การกักตุนโคกภันท์ พ.ศ. ๒๔๙๗ เพื่อป้องกันมิให้เกิดภาวะการขาดแคลนโคกภันท์อันกระทบต่อการดำรงชีวิต

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๙ (๒)
แห่งพระราชบัญญัติสำรวจการกักตุนโคกภันท์ พ.ศ. ๒๔๙๗ คำสั่งคณะกรรมการสำรวจการกักตุนโคกภันท์
ที่ ๑/๒๕๖๓ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสำรวจการกักตุนโคกภันท์ พ.ศ. ๒๔๙๗
ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๓ ประกาศคณะกรรมการสำรวจการกักตุนโคกภันท์ เรื่อง กำหนดระยะเวลาทำการสำรวจ
การกักตุนโคกภันท์ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๓ ประกาศคณะกรรมการสำรวจการ
กักตุนโคกภันท์ เรื่อง กำหนดพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจและแบบเอกสารในการดำเนินการตามมาตรา ๙
แห่งพระราชบัญญัติสำรวจการกักตุนโคกภันท์ พ.ศ. ๒๔๙๗ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๓ ประกอบ มาตรา ๔
และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ คำสั่งนายกรัฐมนตรี
ที่ ๔/๒๕๖๓ เรื่อง แต่งตั้งผู้กำกับการปฏิบัติงาน หัวหน้าผู้รับผิดชอบ และพนักงานเจ้าหน้าที่ในการแก้ไข
สถานการณ์ฉุกเฉิน ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๓ และข้อกำหนดออกตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราช
กำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ (ฉบับที่ ๑) ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๓ ข้อ ๔
จึงออกประกาศ ดังนี้

๑. ให้โคกภันท์ที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายประกาศฉบับนี้ เป็นโคกภันท์ที่พนักงานเจ้าหน้าที่
ประสงค์จะทำการสำรวจการกักตุนโคกภันท์ตามพระราชบัญญัติสำรวจการกักตุนโคกภันท์ พ.ศ. ๒๔๙๗

๒. ให้บุคคลซึ่งเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองโคกภันท์ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ประสงค์จะทำการ
สำรวจการกักตุน แจ้งปริมาณการครอบครองและสถานที่เก็บโคกภันท์ต่อนายอำเภอในฐานะพนักงาน
เจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสำรวจการกักตุนโคกภันท์ พ.ศ. ๒๔๙๗ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันออกประกาศ
ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายประกาศฉบับนี้

๓. ห้ามบุคคลตามข้อ ๒ ยกย้ายโคกภันท์จากสถานที่เก็บหรือเปลี่ยนแปลงสภาพของโคกภันท์
ภายในระยะเวลาหนึ่งเดือนนับแต่วันที่แจ้งปริมาณและสถานที่เก็บโคกภันท์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เว้นแต่
จะได้รับอนุญาตจากนายอำเภอ ทั้งนี้ การห้ามการยกย้ายโคกภันท์หรือการเปลี่ยนแปลงสภาพ
ของโคกภันท์ดังกล่าว ไม่รวมถึงการซื้อขายโคกภันท์ตามวิธีการปกติในทางการค้า

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายรณภพ เหลืองไพโรจน์)
ผู้ว่าราชการจังหวัดชัยนาท
พนักงานเจ้าหน้าที่

เอกสารสรุป

แนวทางการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติการกักตุนโรคภัย พ.ศ. ๒๕๖๗

จัดทำโดย

สำนักงานสอบสวนและนิติการ

กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

เมษายน ๒๕๖๓

แนวทางการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติสำรวจการกักตุนโรคภัย พ.ศ. ๒๕๔๗

พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตสำรวจการกักตุนโรคภัย พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้กำหนดให้ท้องที่ทั่วราชอาณาจักรเป็นเขตสำรวจการกักตุนโรคภัยตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติสำรวจการกักตุนโรคภัย พ.ศ. ๒๕๔๗ เพื่อป้องกันมิให้เกิดภาวะการขาดแคลนโรคภัยอันกระทบต่อการดำรงชีวิตของประชาชนและกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม ประกอบกับคณะกรรมการสำรวจการกักตุนโรคภัย ได้มีคำสั่งที่ ๑/๒๕๖๓ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสำรวจการกักตุนโรคภัย พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๓ แล้ว จึงเห็นควรเร่งดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในกฎหมายดังต่อไปนี้

๑. ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและผู้ว่าราชการจังหวัด ออกประกาศพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสำรวจการกักตุนโรคภัย พ.ศ. ๒๕๔๗ เรื่อง การแจ้งปริมาณและสถานที่เก็บโรคภัย และห้ามการย้ายโรคภัยออกจากสถานที่เก็บ หรือเปลี่ยนแปลงสภาพของโรคภัยตามมาตรา ๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติสำรวจการกักตุนโรคภัย พ.ศ. ๒๕๔๗ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการสำรวจการกักตุนโรคภัย เรื่อง กำหนดพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ และแบบเอกสารในการดำเนินการตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติสำรวจการกักตุนโรคภัย พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๓ แล้วให้ดำเนินการส่งสำเนาประกาศให้กระทรวงมหาดไทย (โดยให้จัดส่งมาที่ส่วนงานนิติการ สำนักงานสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง) อนึ่ง ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถดำเนินการออกประกาศฯ เพิ่มเติมได้ ทั้งนี้ ขอให้ส่งสำเนาประกาศให้กระทรวงมหาดไทยทราบทุกครั้ง

๒. ให้ปิดประกาศตามข้อ ๑ ไว้ ณ สถานที่ต่าง ๆ ดังนี้

๒.๑ ในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ (๑) ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร (๒) สำนักงานเขต (๓) ที่ชุมนุมอื่น ๆ รวมทั้งการประกาศผ่านสื่อมวลชนและลงในสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ที่แพร่หลายด้วย

๒.๒ ในจังหวัดอื่น ได้แก่ (๑) ศาลากลางจังหวัด (๒) ที่ว่าการอำเภอ (๓) ที่ทำการกำนันผู้ใหญ่บ้าน (๔) ที่ทำการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และเมืองพัทยา (๕) ที่ชุมนุมอื่น ๆ รวมทั้งการประกาศผ่านสื่อมวลชนและลงในสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ที่แพร่หลายด้วย

๓. ให้บุคคลซึ่งเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองโรคภัยซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ประสงค์จะทำการสำรวจการกักตุนแจ้งปริมาณและสถานที่เก็บโรคภัยต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามแบบที่กำหนด ดังนี้

๓.๑ ในกรุงเทพมหานคร ให้แจ้งต่อผู้อำนวยการเขตกรุงเทพมหานคร ณ สำนักงานเขตที่โรคภัยนั้นถูกเก็บไว้

๓.๒ ในจังหวัดอื่น ให้แจ้งต่อนายอำเภอ ณ ที่ว่าการอำเภอ ที่โรคภัยนั้นถูกเก็บไว้

ทั้งนี้ หากผู้ใดฝ่าฝืนไม่มาแจ้งปริมาณและสถานที่เก็บโรคภัยตามประกาศของพนักงานเจ้าหน้าที่ ย่อมมีความผิดตามมาตรา ๙ (๒) ประกอบมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติสำรวจการกักตุนโรคภัย พ.ศ. ๒๕๔๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

นอกจากนี้ หากมีการให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จในการแจ้งปริมาณหรือสถานที่เก็บโรคภัย ย่อมมีความผิดตามมาตรา ๙ (๒) ประกอบมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติสำรวจการกักตุนโรคภัย พ.ศ. ๒๕๔๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

๔. ภายในกำหนดเวลาประกาศของพนักงานเจ้าหน้าที่ ห้ามบุคคลโดยย้ายโรคภัยจากสถานที่เก็บ หรือเปลี่ยนแปลงสภาพของโรคภัย เว้นแต่จะได้ขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่กำหนด โดยให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดังต่อไปนี้ เป็นผู้มีอำนาจในการอนุญาต

๔.๑ ในกรุงเทพมหานคร ให้ผู้อำนวยการเขตกรุงเทพมหานคร เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการอนุญาต เฉพาะในเขตท้องที่ของตน

๔.๒ ในจังหวัดอื่น ให้นายอำเภอ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการอนุญาต เฉพาะในท้องที่อำเภอ

ทั้งนี้ หากผู้ใดฝ่าฝืนยกย้ายหรือเปลี่ยนแปลงสภาพโภคภัณฑ์ตามประกาศของพนักงานเจ้าหน้าที่ฯ ย่อมมีความผิดตามมาตรา ๙ (๒) ประกอบมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติการกักตุนโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๔๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

๕. ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสอบถามบุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องให้ชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับโภคภัณฑ์ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ประสงค์จะทำการสำรวจการกักตุน หรือสั่งให้บุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำเกี่ยวกับการสำรวจการกักตุนโภคภัณฑ์ ให้ทำเป็นหนังสือตามแบบที่กำหนด

ทั้งนี้ หากผู้ใดฝ่าฝืนไม่ยอมชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับโภคภัณฑ์ หรือฝ่าฝืนคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่โดยไม่มาให้ถ้อยคำเกี่ยวกับการสำรวจการกักตุนโภคภัณฑ์ ย่อมมีความผิดตามมาตรา ๙ (๑) ประกอบมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติการกักตุนโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๔๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

นอกจากนี้ ผู้ใดให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ย่อมมีความผิดตามมาตรา ๙ (๑) ประกอบมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการกักตุนโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๔๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

๖. เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ทำการสำรวจโภคภัณฑ์ตามบัญชีและสถานที่เก็บ หรือกรณีมีเหตุอันควรสงสัย เช่น มีการร้องเรียนแจ้งเบาะแส หรือกรณีตรวจพบข้อเท็จจริงใด ๆ เกี่ยวกับการสำรวจโภคภัณฑ์ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจดำเนินการเข้าไปในสถานที่หรือเคหสถานของบุคคลใด ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ประสงค์ จะทำการสำรวจการกักตุนเพื่อตรวจโภคภัณฑ์ ใบริับในการขายหรือแลกเปลี่ยน รายการการค้าและเอกสารหลักฐานอื่น ๆ เกี่ยวกับโภคภัณฑ์ดังกล่าวได้ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก

ทั้งนี้ หากผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือไม่ให้ความสะดวก ย่อมมีความผิดตามมาตรา ๙ (๓) ประกอบมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติการกักตุนโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๔๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

๗. หากพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบพบการกักตุนโภคภัณฑ์ ตามคำนิยามในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการกักตุนโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งให้ความหมายของคำว่า

(๑) “โภคภัณฑ์” หมายความว่า เครื่องอุปโภคบริโภค และหมายความรวมถึงสิ่งทีระบุไว้ในกฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

(หมายเหตุ : ขณะกำหนดแนวทางนี้ ยังไม่มีการออกกฎกระทรวงกำหนดสิ่งอื่นที่นอกเหนือจากเครื่องอุปโภคบริโภคว่าเป็นโภคภัณฑ์ ดังนั้น ปัจจุบันโภคภัณฑ์จึงหมายถึงเพียงเครื่องอุปโภคบริโภคเท่านั้น)

(๒) “กักตุน” หมายความว่า มีโภคภัณฑ์ไว้ในครอบครองเกินปริมาณที่จำเป็นสำหรับใช้จ่ายส่วนตัวและไม่นำออกจำหน่ายตามวิถีทางการค้าปกติ

ดังนั้น การสำรวจการกักตุนโภคภัณฑ์ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้พิจารณาข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของเจ้าของหรือผู้ครอบครองโภคภัณฑ์ถึงการมีโภคภัณฑ์ไว้ในครอบครองว่าเกินปริมาณที่จำเป็นสำหรับใช้จ่ายส่วนตัวและมีพฤติการณ์ไม่นำออกจำหน่ายตามวิถีทางการค้าปกติหรือไม่ หากเข้าข่ายเป็นการกักตุนโภคภัณฑ์ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ โดยสามารถดำเนินการได้ ๒ แนวทาง ดังนี้

๗.๑ กรณีพบเจ้าของหรือผู้ครอบครองโฉลกภัณฑ์

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองโฉลกภัณฑ์ ขายโฉลกภัณฑ์ ดังกล่าวให้แก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวิธีการ ราคา และปริมาณที่พนักงานเจ้าหน้าที่ กำหนด ในกรณีที่มีการขัดขืนคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ให้ยึดและบังคับซื้อโฉลกภัณฑ์ตามวิธีการ ราคา และปริมาณที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

๗.๒ กรณีไม่ปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครองโฉลกภัณฑ์

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งเช่นเดียวกับข้อ ๗.๑ โดยปิดประกาศคำสั่งนั้นไว้ ณ สถานที่เก็บโฉลกภัณฑ์ หรือพาหนะที่ขนโฉลกภัณฑ์นั้น เมื่อล่วงพ้น ๗๒ ชั่วโมงนับแต่วันปิดประกาศคำสั่งแล้ว เจ้าของหรือผู้ครอบครองโฉลกภัณฑ์ไม่จัดการตามคำสั่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดและบังคับซื้อโฉลกภัณฑ์นั้นได้

ในส่วนพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการออกคำสั่งบังคับขาย คำสั่งยึดและบังคับซื้อ โฉลกภัณฑ์ มีดังต่อไปนี้

(๑) ในกรุงเทพมหานคร ให้ผู้อำนวยการเขตกรุงเทพมหานคร เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการออกคำสั่งฯ เฉพาะในเขตท้องที่ของตน

(๒) ในจังหวัดอื่น ให้นายอำเภอ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการออกคำสั่งฯ เฉพาะในท้องที่อำเภอ

ทั้งนี้ การกำหนดวิธีการ ราคา และปริมาณ ในการสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองโฉลกภัณฑ์ขายโฉลกภัณฑ์ การยึดและบังคับซื้อโฉลกภัณฑ์ที่พนักงานเจ้าหน้าที่สำรวจพบว่ามีการกักตุน ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองโฉลกภัณฑ์ขัดขืนคำสั่งให้ขายโฉลกภัณฑ์ของพนักงานเจ้าหน้าที่ฯ การยึดและบังคับซื้อโฉลกภัณฑ์ฯ ในกรณีเมื่อครบ ๗๒ ชั่วโมงแล้วไม่พบว่ามีผู้ใดแสดงตัวว่าเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองโฉลกภัณฑ์ดังกล่าว ให้ถือปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการสำรวจการกักตุนโฉลกภัณฑ์ เรื่อง กำหนดวิธีการขายโฉลกภัณฑ์ การยึดและบังคับซื้อโฉลกภัณฑ์ ตามมาตรา ๙ (๔) แห่งพระราชบัญญัติสำรวจการกักตุนโฉลกภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๓ และประกาศคณะกรรมการสำรวจการกักตุนโฉลกภัณฑ์ เรื่อง กำหนดพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจและแบบเอกสารในการดำเนินการตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติสำรวจการกักตุนโฉลกภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๓

อย่างไรก็ตาม ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งให้ขายโฉลกภัณฑ์ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ย่อมมีความผิดตามมาตรา ๙ (๔) ประกอบมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติสำรวจการกักตุนโฉลกภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๔๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

๘. การสำรวจการกักตุนโฉลกภัณฑ์ มีกำหนดระยะเวลา ดังนี้

๘.๑ ในกรุงเทพมหานคร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ในการสำรวจการกักตุนโฉลกภัณฑ์ในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร ตั้งแต่วันที่คณะกรรมการสำรวจการกักตุนโฉลกภัณฑ์ออกประกาศถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓

๘.๒ ในจังหวัดอื่น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ในการสำรวจการกักตุนโฉลกภัณฑ์ในเขตท้องที่ของตน ตั้งแต่วันที่คณะกรรมการสำรวจการกักตุนโฉลกภัณฑ์ออกประกาศ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓

๙. ให้กรุงเทพมหานคร จังหวัด และอำเภอ ใช้ช่องทางรับเรื่องร้องเรียนของศูนย์ดำรงธรรม กระทรวงมหาดไทย ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัด และศูนย์ดำรงธรรมอำเภอ เป็นช่องทางให้ประชาชนแจ้งเบาะแสหรือร้องเรียนเกี่ยวกับการกักตุนโฉลกภัณฑ์ เพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนเรื่องการค้าคลื่อนเครื่องอุปโภคบริโภคในท้องตลาด

๑๐. ให้กรุงเทพมหานครและจังหวัด รายงานผลการดำเนินการตามพระราชบัญญัติ
สำรวจการกักตุนโรคภัย พ.ศ. ๒๕๕๗ ให้กระทรวงมหาดไทยทราบ ทุกวันที่ ๑ และวันที่ ๑๕ ของเดือน
รายละเอียดตามแบบรายงานแนบท้าย (โดยขอให้ส่งแบบรายงานมาที่สำนักการสอบสวนและนิติการ
กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย)

๑๑. เมื่อมีการดำเนินคดีในความผิดตามพระราชบัญญัติสำรวจการกักตุนโรคภัย พ.ศ. ๒๕๕๗
ให้กรุงเทพมหานครรายงานให้กระทรวงมหาดไทยทราบด้วย ส่วนจังหวัดอื่นให้รายงานตามวิทยุสื่อสาร
กรมการปกครอง ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๕๕๑๒ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๓ (แบบ ตค.๔) โดยให้จังหวัด
รายงานการดำเนินคดีในความผิดดังกล่าวทุกวัน ก่อนเวลา ๑๔.๐๐ น.
